

РЕШЕНИЕ

№ 1916

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разглежда дело номер **941** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ срещу Решение № 30 от 27.12.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по НАХД № 7882 по описа за 2012г., с което е отменено Наказателно постановление № 0022/13.01.2012г., издадено от Председателя на КРС. С последното на [фирма] на основание чл.335 във вр. с чл.336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.228, т.3 ЗЕС – неизпълнение на задължението да предостави на абоната си П. М. Г., договор с минимално необходимото съдържание.

Недоволен от решението касаторът го обжалва с доводи за неправилно приложение на материалния закон. Сочи, че нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, е продължено като за място на извършване на продължено административно нарушение се счита мястото на установяването му. Предвид това намира извода на съда за липса на дата и място на извършване на нарушението за необоснован. Посочва също така, че словесното описание на нарушението съответства на разпоредбата на чл.228, т.4 ЗЕС, която недвусмислено и точно е посочена в наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът редовно и своевременно уведомен, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно и своевременно уведомен, не се представлява в съдебно заседание. В писмени бележки по съществото на спора моли да бъде оставено в сила обжалваното решение, като при условията на евентуалност моли в случай, че съдът приеме за извършено нарушението, да намали размера на наложената санкция към установения в разпоредбата минимум, с оглед наличието на предпоставки за приложимостта на чл.28 ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови оспореното решение СРС е приел за установено от фактическа страна, че по повод подадена от П. М. Г. жалба е извършена проверка, при която е установено, че на 26.10.2010г. между посочено лице и санкционираното дружество бил сключен договор за предоставяне на мобилна телефонна услуга с тарифен план „М. Loop” като в съдържанието на договора не бил вписан неговия срок. На 14.07.2011г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за нарушение на чл.228, т.3 ЗЕС, въз основа на който и на основание чл.335 вр. с чл.336 ЗЕС е наложена на дружеството имуществена санкция в размер на 2500 лева.

От правна страна съдът е изложил, че при съставянето на АУАН, чието съдържание е възпроизведено в НП, е допуснато съществено нарушение на процедурата, обуславящо отмяната на НП само на това основание – липсата на място на извършване на нарушението.

На следващо място е посочил, че липсва яснота относно квалификацията на нарушението, тъй като словесното описание съответства на разпоредбата на чл.228, ал.1, т.4 ЗЕС, но при цифровото изписване на нарушената разпоредба е посочена нормата на чл.228, ал.1, т.3 ЗЕС.

Тези нарушения съдът е приел за съществени и е отменил обжалваното наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно.

Доводите на въззивната инстанция за наличието на съществено процесуално нарушение в НП – непосочване на място на извършване на нарушението, се споделят от касационната инстанция. Липсата на изрично посочено място на нарушението е съществен пропуск на актосъставителя и административно-наказващия орган, който не може да бъде поправен от съда по пътя на тълкуването.

Съответни на закона са и изводите на съда досежно неяснотата на правната квалификация на нарушението, преграждаща възможността на санкционираното лице да разбере действителната воля на административнонаказващия орган и да организира адекватно защитата си. Видно от наказателното постановление, при извършената проверка от служители на регулаторния орган е установено, че в сключения между страните – ответника по касационната жалба и П. М. Г., договор, в сила от

26.10.2010г., не е посочен срок на действие на договора, изискващ се по силата на чл.228, ал.1, т.4 ЗЕС за минимално съдържание на индивидуалния договор. Горното е квалифицирано като нарушение на чл.335 ЗЕС във вр. с чл.228, ал.1, т.3 ЗЕС - вид и описание на услугите, за което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. Посоченото несъответствие между цифровия и словесния израз на нарушението, съдът намира, че е съществено, тъй като нарушава правото на защита на санкционираното лице. Словесното описание на извършеното нарушение и посоченият несъответстващ му цифров израз, създават неяснота по отношение на извършването на нарушението, както и по отношение на нарушената правна норма.

Касационната инстанция констатира и, че в наказателното постановление липсва дата на извършване на нарушението. Посочено е, че на 15.04.2011г. в [населено място] е установено, че [фирма] е сключило договор с П. М. Г., в сила от 26.10.2010г. Същият е представен с административнонаказателната преписка, като видно от него е неустановимо на коя дата е сключен и от коя дата влиза в сила. Изводите си по отношение на последното обстоятелство административнонаказващият орган базира на резултатите от извършената проверка по жалбата на Г. и представена от оператора справка. Непосочването на дата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение, тъй като пречатства възможността за извършване на проверка за спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН, включително и за изследване на въпроса за настъпила погасителна давност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя.

По изложените съображения, като извърши проверка на оспореното решение по наведените с касационната жалба основания и тези по чл.218, ал.2 АПК, съдът намира същото за постановено при отсъствие на касационни отменителни основания.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 30 от 27.12.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по НАХД № 7882 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.